

حافظه های جانبی :

در پردازش حجم بالای داده که حافظه اصلی کم باشد یا در هنگامی که بخواهیم داده ها حتی در هنگام قطع برق از بین نرود داده ها (یا برنامه ها) را روی حافظه های جنبی ذخیره می کنیم. این نوع حافظه سرعت دستیابی بسیار پایینی دارد ولی حجم بسیار بالای از آن معمولاً در دسترس است مثلاً (دیسک سخت را می توان نام برد که در رایانه های شخصی استفاده از دیسکهایی با حجم 120 GB (در مقایسه با 512 MB حافظه اصلی) نیز رایج است.

از این دست حافظه می توان $CD - ROM$, $HardDisk$, $FloppyDisk$, DVD , ... را نام برد. علاوه بر حجم بالا مزیت دیگر این نوع حافظه قیمت به نسبت پایین آن است.

در رایانه های جدید که معمولاً با پردازش داده های حجیم نیز سرو کار دارند (برنامه های کار سه بعدی یا بازیهای سه بعدی و یا نرم افزارهای تخصصی رشته های مهندسی) سیستم عامل با استفاده از قابلیت های پردازشگر رایانه عمل انتقال داده به / از حافظه جانبی از / به حافظه اصلی را در وقت مقتضی انجام می دهد و بدین جهت کار بهینه سازی استفاده از حافظه های جانبی و اصلی که در بخش گذشته ذکر شد بدون نیاز به کار اضافه ممکن است به بخشی از حافظه جنبی که توسط سیستم عامل برای این کار استفاده می شود حافظه مجازی (*Virtual Memory*) می گویند. دقت کنید در مواردی که خود ما با حافظه جانبی کار می کنیم این بهینه سازی صورت نمی گیرد و فقط وقتی از سیستم عامل برای اختصاص حافظه استفاده شود این بهینه سازی خود به خودی انجام می شود.

نهایتاً لازم به ذکر است که به علت اینکه تنها نوع حافظه که در هنگام قطع برق (خاموشی دستگاه)

کماکان داده هایش حفظ می شود حافظه های جانبی اند بالاجبار همواره مورد نیازند.

شبکه رشد = شبکه ملی مدارس ایران

Olympiad.roshd.ir